

Publicerad 2010-12-15 19:31 av Lennart Johansson

Det bortglömda barnets tankar

Det lilla barnet med kramp i sina små fingrar.

Inför världens storhet och krav.

Ensamhetens grillfest, blir större och större.

Skotthål i själen. Skotthål i världen.

Masker på ansikten och undflyende människor.

Ensam här i det eviga nuet.

Tystnaden vandrar på ensliga vägar.

Tankar till flykt och längtan.

Ensam och rädd i en värld som är svår att förstå.

Kärleken den drog som jag behöver mest,

var finns den att få?

- Smärtan är att aldrig bli bekräftad...

Det tätnar. Lust. Kloak. Last. Som det brukar.

Som vattnet med sin törst. Som solen med sitt hav.

De saker och kontakter som görs mellan människor.

Jag bönfaller att få vara med!

Flykting i livet, ett hårt liv. Barndomens kalla fingrar.

Man har gjort ett barn illa, där kärleken borde finnas.

Dyster lek med tårar. Känsliga stunder, för ett litet vilset barn.

Mörkrets tankar dagens ord.

Svara gardiner, mönstret livet linjer.

Du pinar min själ, ve dig du värld! Ett vilset barn i en skog.

Som sotflagor i livets vinglas. Traumatiska händelser.

Minnen av och i förgrämda dagar.

Ursäkta mig, barnet inom mig gråter...

I barnets låsta rum finns känslor kvar.

En trumma slår i mörkret, slag efter slag

och tystnar först när kärleken kommer tillbaka.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lennart Johansson med Poeter.se id #34645 innehar upphovsrätten